

KAPITEL 2I

Shambhala-linien

Ideen om kontinuitet i Shambhala-beløringerne hænger sammen med ens egen kontakt med den oprindelige urvisdom. Urvisdommen er tilgængelig og yderst enkel, men tillige uendelig og dybsindig.

Om du kan foretage krigerkabets rejse, afhænger først og fremmest af din egen realisering af ægthed og grundlæggende godhed. For at kunne fortsætte rejsen og for at kunne betræde de fire værdigheders vej og opnå en autentisk tilstedeværelse er det nødvendigt at have en vejleder – en mesterkriger til at vise vejen. Til syvende og sidst er det kun muligt at opgive sin selvished, eller sit ego, hvis man har et levende eksempel – en person som allerede har foretaget rejsen, og som derfor gør det muligt for dig at gøre det samme.

I dette kapitel skal vi drøfte begrebet „Shambhalas overførselslinie“, det vil sige, hvordan den fuldkomne virkeliggørelse af sundhed kan videregives til andre i Shambhala-verdenen, så han eller hun kan manifestere denne sundhed, og fremme at andre får del i den. Vi skal i dette kapitel se på mesterkrigerens egenskaber, og på hvordan de bliver videregivet både til ham og af ham.

Fundamentalt set er fortsættelsen af Shambhala-beløringerne afhængig af, hvordan det kosmiske spejls visdom, som vi tidligere har drøftet, videregives og fortsætter i tilværelsen. For kort at genopfriske det: Det kosmiske spejls egenskab er et uendeligt åbent rum, uafhængigt af noget som helst. Det er et eviggyldigt og fuldkommen åbent rum. I det kosmiske spejls verden udstrækkes sindets vision fuldstændigt. Før tankerne og før tankeprocessen begyn-

der, er der det kosmiske spejl, som er grænseløst – uden centrum og grænser. Og som tidligere nævnt går vejen til at opleve dette rum gennem meditation.

Som vi drøftede i kapitel 12, „At opdage magi“, giver oplevelsen af det kosmiske spejls verden fødsel til en visdom – en uendelig, dyb og modsætningsfri visdom, som kaldes *drala*. Der er mange niveauer at opleve drala på. Dralas oprindelige eller endelige niveau er at opleve det kosmiske spejls visdom direkte. Når du oplever den visdom, er du i kontakt med det oprindelige i Shambhalas overførselslinie – visdommens kilde.

I bogens første kapitel drøftede vi myterne om det historiske Shambhala og dets herskere. Nogle mener, kongeriget stadig ligger skjult et eller andet sted på jorden, mens andre opfatter det som en metafor eller ligefrem tror, det er steget til himmels på et eller andet tidspunkt. Sådan som vi har drøftet Shambhala-belæringerne, er kilden, eller vi kunne sige selve Shambhala-kongeriget, ikke en eller anden mystisk verden i himlen. Det er det kosmiske spejls verden, den oprindelige verden, som altid er mulig for os, hvis vi slapper af og udvikler et åbent sind. Fra dette synspunkt er Shambhalas majestætiske herskere, som kaldes Rigdenkongerne, det kosmiske spejls beboere. De er den oprindelige manifestation af sindets uendelige visdom – dralas ultimative visdom. Derfor omtales de som den ultimative drala.

Den ultimative drala har tre karakteristika. For det første er den noget oprindeligt, hvilket ikke betyder, at den går tilbage til stenalderen eller til noget forhistorisk, men at den går et skridt videre, eller til før vi overhovedet tænkte på noget. Det er Rigdenkongernes bevidsthedstilstand, der har indtaget det kosmiske spejl som kongerige. Den anden egenskab er uforanderlighed. Der er ingen „nærmere eftertanker“ i Rigdenkongernes verden. Eftertanker henviser til et flagrende sind – til ikke at have tillid til sin egen dømmekraft, og derved bliver man usikker på sig selv. Her er der ingen tvivlen. Det er en fuldstændig uforanderlig verden. Den tredje egenskab ved den ultimative drala er tapperhed. Tapperhed betyder, at du end ikke giver efter over for potentiel tvivl – faktisk er der overhovedet ikke plads til nogen form for tvivl i denne verden.

Når du kontakter det kosmiske spejls visdom, møder du de ultimative dralaer, Shambhalas Rigdenkonger. Deres umådelige vision ligger til grund for menneskehedens aktiviteter – i selve sindets åbne, ubetingede rum. På den måde vogter de så at sige over menneskelige gøremål og beskytter dem. Denne opfattelse er helt forskellig fra troen på, at Rigderne lever på et eller andet himmelsk plan, hvorfra de ser ned på jorden.

Når man omsider forbinder sig med den ultimative drala, bliver det muligt at videregive Rigdenkongernes oprindelige ur-visdom og vision til vores opfattelsesniveau. Som nævnt i „At opdage magi“ kan opfattelsens uendelighed fastholdes i et øjeblikks indtryk, her og nu. Når vi tillader uendeligheden at blandes med måden, vi opfatter verden på, bliver det til drala. Det bliver strålende og lysende – magisk. Når vi har denne oplevelse, så møder vi det, vi kalder de indre dralaer. De indre dralaer får kraft fra det kosmiske spejls visdom, Rigderne, til at manifestere stråleglans og elegance i fænomenverdenen. De indre dralaer er inddelt i en moder- og faderlinie. Moderlinien står for mildhed, og faderlinien for frygtløshed. Mildhed og frygtløshed er de indre dralaers første egenskaber. Når en person virkelig er i stand til at hvile i denne glansfulde verden og hverken behøver at sige ja eller nej til noget, opleves drala i alting. Han eller hun oplever et rum fyldt med mildhed og frygtløshed.

De indre dralaers tredje egenskab er skelnende opmærksomhed eller intelligens, som sammenbinder mildhed og frygtløshed. Med skelnende opmærksomhed er mildhed ikke en almindelig mildhed, men en oplevelse af en ukrænkelig verden – at noget er blevet heligt for os. Frygtløshed er mere end at være „stor i slaget“ for at kunne manifestere sin elegance og rigdom. Opmærksomhedens grundlæggende skarphed kæder mildhed og frygtløshed sammen for at skabe en uendelig, men værdsættende opfattelsesverden for krigeren.

Som det sidste kan den ultimative og indre dralas visdom overføres til et levende individ. Med andre ord: Ved det kosmiske spejls princip om ikke at være betinget af noget og ved at fremkalde det helt og holdent i virkelighedens strålende opfattelsesverden kan mennesket blive til en levende drala – levende magi. Det er den

måde, man kommer ind i rækken af Shambhala-krigere på og selv bliver en mesterkriger – ikke kun ved at fremkalde drala, men ved at *legemliggøre* drala. Mesterkrigeren legemliggør det ydre drala-princip.

Mesterkrigerens grundlæggende egenskab er, at hans tilstedeværelse fremkalder det kosmiske spejl og oplevelsen af magi hos andre. Det vil sige, at hele hans væsen øjeblikkeligt overskrider dualiteten. Derfor siger man, at han er fuldstændig og autentisk til stede. Når krigereleverne oplever denne overvældende ægthed, både muliggør og provokerer det dem til at se bort fra deres egen selvished eller ego.

Jeg tror, at dette er temmelig vanskeligt at forstå, så måske skulle vi tale mere uddybende om mesterkrigerens egenskaber, så det bliver lettere. For det første fødes mesterkrigeren i det kosmiske spejls verden, hvor der ikke er nogen begyndelse eller slutning – der er blot en uendelighedstilstand. Hans realisation eller hans bevidsthedstilstand er ikke kun et resultat af træning eller af en filosofi, men skyldes snarere, at han slapper helt af i det kosmiske spejls ubetingede renhed. Han har oplevet ubetinget vågenhed – helt uden ego. Fordi han altid har adgang til et sådant ubetinget rum, er han ikke på nogen måde genstand for selvishedens forvirring eller søv-nighed. Han er helt vågen. Derfor er mesterkrigerens energi tillige forbundet med den ultimative drala – Rigdenkongernes uendelige vision. Han er helt uden forvirring.

For det andet: Da mesterkrigeren har identificeret sig fuldkomment med Rigdenkongernes visdomslineie, begynder han at udvikle en endnu større ømhed og medfølelse, hvilket betyder, at han ser alle væseners grundlæggende godhed. Når mesterkrigeren ser sig omkring i verden, ved han, at alle mennesker indeholder grundlæggende godhed, og at de i det mindste har mulighed for at virkeliggøre deres eget ægthedsprincip. Derudover har de mulighed for at vække den universelle monark til live i sig selv. Derfor opstår der stor gavmildhed og stor medfølelse i mesterkrigerens sind.

Han opdager, at Den Store Østlige Sol er kommet helt ind i hjertet, så meget, at han faktisk manifesterer Den Store Østlige Sols stråleglans og udsender dens stråler til alle de levende væsener, som

lider i den nedgående sols tusmørke. Mesterkrigeren ser hele krigerskabets vej, og han er i stand til at vise den til krigereleverne – til alle, der længes efter at realisere deres værdifulde og dyrebare liv.

Endelig er mesterkrigeren i stand til at forene himlen og jorden, fordi han har så stor medfølelse for andre. Det vil sige, at menneskets idealer og jorden, som man befinder sig på, kan forenes ved mesterkrigeren kraft. Da begynder himlen og jorden at danse med hinanden, og man føler ikke længere uenighed om, hvem der indeholder himlens bedste eller jordens værste del.

For at kunne forene himlen og jorden behøver du tillid og tro på dig selv. Men for at kunne forene himlen og jorden er du også nødt til at bevæge dig væk fra din selvished. Du er nødt til at være uselvvisk. Hvis man tænker: „Nu har jeg det! Ha, ha!“ – du'r det ikke. Foreningen af himlen og jorden kan kun ske, hvis du ikke er egoistisk. Når man er selvvisk, kan man ikke forene himmel og jord, fordi man ikke indeholder nogen af delene. Man sidder i stedet fast i en plasticverden, i en kunstig, rædselsfuld verden. En forening af himlen og jorden kan kun ske ved ikke at begære noget – ikke at have selviske behov. Himlens og jordens forening kommer af lidenskabsløshed – overskridelse af alt begær. Hvis mesterkrigeren var påvirket af sin egen autentiske tilstedeværelse, ville det være katastrofalt. Derfor er mesterkrigeren meget ydmyg, yderst ydmyg. Hans ydmyghed kommer af at arbejde med andre. Når du arbejder med andre, indser du nødvendigheden af at være tålmodig, at give rum og tid til at andre kan udvikle deres egen forståelse af godhed og af krigerskab. Hvis du er hektisk og prøver at mase grundlæggende godhed ned over hovedet på andre, så skaber det kun yderligere kaos. Når du ved det, bliver du yderst ydmyg og tålmodig i arbejdet med andre. Du lader tingene antage deres egen form i deres eget tempo. Så tålmodighed er at vise andre mildhed og at tro på dem hele tiden. Du mister aldrig troen på deres grundlæggende godhed, på deres evne til at virkeliggøre nuhed og ukrænkelighed – på deres evne til at blive krigere i verden.

Mesterkrigeren vejleder sine elever med tålmodighed, og han viser dem også venlighed – ved ikke at være aggressiv. Dernæst vejleder han sine elever ved at være ægte – stabil og urokkelig. Hvis

sandheden var som et blafrende flag i vinden, ville du ikke vide, hvilken side du kiggede på. Så ideen med at være ægte er at være stabil og urokkelig, som et bjerg. Du kan stole på mesterkrigerens sundhed – den vakler aldrig. Han er fuldkommen ægte.

Når der ingen frygt er i mesterkrigerens egen bevidsthedstilstand eller i hans fysiske tilværelse, er der hele tiden gang i processen med at hjælpe andre. Mesterkrigerens sind er ikke dovent. Ved frygtløst at komme andre i møde udtrykker mesterkrigeren en ægte interesse for sine elevers aktiviteter – lige fra hvad de skal have til middag, til niveauet for deres bevidsthedstilstand, uanset om de er glade eller kede af det, muntre eller triste. Gensidig humor og værdsættelse finder naturligt sted mellem mesterkrigeren og hans elever. Det vigtigste er, at der i alle hans handlinger – i alt hvad han foretager sig – altid er magi. I alt hvad mesterkrigeren gør, fører han sine elevers sind ind i Rigdenkongernes visionære sind, det kosmiske spejls rum. Han udfordrer uophørligt sine elever til at overskride egne grænser, til at træde ud i virkelighedens umådelige og strålende verden, hvor han holder til. Det er ikke så meget de forhindrede, han lægger i vejen for sine elever, eller de opmuntringer, han kommer med, der udfordrer dem, men derimod hans autentiske tilstedeværelse, der hele tiden ægger dem til at være ægte og oprigtige.

Alt i alt hænger ideen om kontinuitet i Shambhala-belæringerne sammen med ens egen kontakt med den oprindelige urvisdom. Urvisdommen er tilgængelig og yderst enkel, men tillige uendelig og dybsindig. Vejen til despoti og korrupsion ligger i at fastholde begreber, som forhindrer adgang til en ren verden, hvor der ikke kendes til håb eller frygt. I det kosmiske spejls verden har man aldrig hørt tale om at fastholde begreber eller tvivl, og de, som har proklameret den ægte godhed, menneskets iboende oprindelige godhed, har altid på en eller anden måde haft adgang til denne verden.

Igennem århundreder har mange søgt det allerbedste og prøvet at dele det med andre. For at virkeliggøre dette, kræves der en ulastelig disciplin og en ubøjelig overbevisning. De, der har været frygtløse i deres søgen og frygtløse i deres proklamation, hører til blandt mesterkrigerne, uanset religion, filosofi eller trosretning.

Det, der udmærker sådanne ledere af menneskeheden og vogtere af menneskelig visdom, er deres milde og ægte frygtløse udtryk – på alle levende væseners vegne. Vi bør vise ærbødighed for deres eksempel og anerkende vejen, som de har banet for os. De er Sham-bhalas fædre og mødre, som midt i denne nedbrydende tidsalder, gør det muligt at tænke på et oplyst samfund.